

се развява край Бъло море и край Охридъ синь, че храбритѣ български воини сж на постъ тамъ, гдето нѣкога победно сж маршерували войскитѣ на Иванъ Асенъ II.

Разказва, че на българскиятъ престолъ седи единъ мждъръ и милостивъ владѣтель, който обедини своя народъ и разшири предѣлитѣ на държавата си, както въ времето на умния, човѣченъ и славенъ Иванъ Асенъ II.

Хр. Спасовски

САМОХВАЛКА

Имаше нѣкога една муха, голѣма пакостница и самохвалка бѣше. Сутринъ, щомъ се събудѣше, излапваше набързо закуската си, разперваше крилца и започваше своитѣ лудории.

Една ранна сутринъ тя се намъкна най-напредъ въ яхѣра. Лъскавиятъ гладкъ грѣбъ на коня ѝ се хареса твърде много. Тя се изпъчи и важно, важно, съ ситни крачки се зарзхожда по него, докато той съ единъ замахъ на опашката си я прогони. Отъ гърба тя се настани между очитѣ. Лекичко загадालичка коня съ едното си краче и започна да го дразни:

— Конче, конче, нѣма да те оставя на мира. Цѣлъ ще те изпохапя.

Конятъ изцвили и едва размаха опашката си, а мухата се разтрепери отъ страхъ и, безъ много да се бави, излетѣ отъ яхѣра.

Сега тя се запжти къмъ обора. Поиска ѝ се да закачи стария волъ. Той спокойно преживяше закуската си и търпеливо чакаше господаря да го изведе. Немирната муха кацна на корема му и започна да го гѣделичка. Волътъ не помръдна дори. Мухата се ядоса, наврѣ се въ ухото, му и забръмча съ все сила:

— Бѣлчо, днесъ нѣма за тебе милость.

Волътъ погледна насмѣшливо малката заядлива муха, а ней се стори, че той страшно ѝ се заканва. Много се изплаши немирницата и не видѣ, какъ се намѣри на двора . . .

Тамъ на слънце се препичаше Писана. Мухата, безъ много да му мисли, се отправи къмъ нея. Отъ котката поне не се страхуваше. Щипна я за носа, за ухото, кждето свари. Писана мръдна мустацитѣ си, махна съ опашката дано изгони тая неканена гостенка.

— Нима мислишъ, че можешъ да ме изпждишъ? — засмѣ се мухата. — Ти не си нито силна като коня, нито голѣма като вола, та да се боя отъ тебе.

Котката се разгнѣви, разтвори уста и съ лекъ скокъ се спуствна срещу нея. Бедната муха! Едва спаси живота си, като побѣгна презъ отворения прозорецъ въ кухнята. И, за да се поуспкои, хапна си малко сладко, гризна си парче сухаръ, пийна една глѣтка млѣченце. Добре нахранена, тя реши да надникне въ стаитѣ. Въ една стая спѣше мжжѣ. Въ ржцетѣ той държеше разтво-